

ת"פ 2989/02/12 - מדינת ישראל נגד מ ס

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 2989-02-12 מדינת ישראל נ' ס

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מ ס

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד מיכאל סטופ

ב"כ הנאשם עו"ד גדי זילברשלג

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של מעשים מגונים בקטין שהינו מתחת לגיל 14.

תמצית עובדות כתב האישום הן כי הנאשם הינו מכר של הורי הקטין שהוא יליד 1999, ואשר סובל מהפרעה התפתחותית מסוג PDD ולומד במסגרת של החינוך המיוחד.

במהלך החודשים יולי - אוגוסט 2011 במספר הזדמנויות, הגיע הנאשם לבית הוריו של הקטין על מנת לקחתו לדירת מגוריו שלו, כאשר הורי הקטין האמינו לדברי הנאשם כי בכוונתו להעשיר את ידיעותיו של הקטין בתחום המחשבים ועל כן נתנו הסכמתם לכך.

במספר הזדמנויות בהגיעם לדירתו של הנאשם, הציע הנאשם לקטין כי יעסה את גופו ומ הקטין הסכים לכך, הובילו הנאשם לחדר השינה. שם ביקש הנאשם מהקטין לשכב על בטנו על המיטה בחדר והחל לעסות את גבו. במהלך העיסוי הפשיל הנאשם את מכנסיו ותחתוניו של הקטין והחל לעשות את עכוזו, תוך שהוא נוגע בפי הטבעת של הקטין.

בסיום מעשים אלה, אמר הנאשם לקטין כי עליו לשמור את הדברים בסוד ולא לספרם לאיש.

בטיעוניה לעונש ציינה ב"כ המאשימה כי עובדות המקרה מדברות בעד עצמן באשר לחומרת המעשים והדגישה את הניצול שהיה במעשיו של הנאשם את הקטין ואת הניצול של אמון אשר נתנו בו הוריו, כמו גם את הניצול שעשה בקירבה שהיתה בין שתי המשפחות. עוד הדגישה כי הנאשם נהג לשקר להורי הקטין בתואנה כי הוא נוהג לקחת את הקטין אליו על מנת להעשיר את הידע שלו בתחום המחשבים.

היא הדגישה כי חומרת המעשים מתעצמת לאור נסיבותיו המיוחדות של קטין זה, כפי שפורטו לעיל.

ב"כ המאשימה הפנתה אל חוות הדעת של המרכז לערכת מסוכנות ואל הקביעה כי הנאשם אינו מגלה אמפתיה לנפגעת העבירה, כי הוא מרוכז בעצמו מביע חרטה מילולית בלבד.

ב"כ המאשימה ציינה כי העונש הראוי במקרים מעין אלה הוא עונש מאסר לריצוי בפועל מכביד, אך בנסיבות הכוללות של מקרה זה, החליטה המאשימה להגביל עצמה לעתור לענישה של 12 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בין היתר בכך שהנאשם יפצה את המתלונן בסכום לא מובטל של 30,000 ₪. נקבע בהסדר החלקי שהושג בין הצדדים כי ההגנה תהיה חופשית לטעון לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

בין יתר שיקוליה, כך ציינה המאשימה, היה הטיפול אותו עובר הנאשם, כמצויין בתסקיר שירות המבחן, טיפול זה מהווה עבורו מסגרת תמיכתית והוא מביע רצון להמשיך בו. כן נלקחה בחשבון המלצת שירות המבחן והעובדה כי בהערכת המסוכנות הראשונה נפלה טעות וכי עתה עומדת הערכת המסוכנות על בינונית בלבד. עוד נלקחו בחשבון הודאת הנאשם, החיסכון במן ובשמיעת עדים והעדר העבר הפלילי.

את טיעוניה תמכה המאשימה בפסיקה.

מטעם הנאשם העיד מר ירדן אולמן עובד סוציאלי פסיכיאטרי, המשמש כמפקח וערב לנאשם אשר סיפר כי במשך כל התקופה הקפיד הנאשם לשמור על התנאים שהוטלו עליו. העד סיפר כי התרשם שלנאשם אישיות יחודית, וכי הוא אדם שחוה טראומות לא מעטות שהשפיעו על מבנה אישיותו ועל דרך התנהלותו.

לדעתו של העד, סובל הנאשם לאורך שנים מדיכאון תגובתי ודיכאון קליני אשר השפיעו על מהלכיו. כיום הוא מתרשם מאוד מהשינוי הניכר שחל בנאשם עקב הטיפול שעבר. לדעתו, שליחתו של הנאשם מעבר לסורג ובריה יכולה למוסס את ההישגים ולהחזיר את הגלגל לאחור. העד ציין כי הוא אישית מוכן להרתם לליווי הנאשם, לפיקוח ולסיוע בטיפול.

גב' דנה קייזר, קרימינולוגית יישומית ומנהלת המרכז להתחלה חדשה, בו מטופל הנאשם, העידה אף היא

מטעמו, סיפרה על ההליך אשר עבר הנאשם ועל המשך הטיפול הצפוי לו. היא ציינה את השינוי הניכר בכל מערכות היחסים שלו ובכל התמודדות שלו.

ב"כ הנאשם פתח את טיעונו לעונש בכך שאבחן את הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה ומאידך גיסא הציג פסיקה מטעמו התומכת בטיעונו כי ניתן להסתפק בעונש מאסר לריצוי בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם אינו מקל ראש במעשים בהם הורשע ומביע חרטה עמוקה. יחד עם זאת ביקש להדגיש כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי מסוג כלשהו ובמעשים אשר בוצעו לפני כארבע שנים.

עוד ביקש ב"כ הנאשם להדגיש כי אין תסקיר קורבן ועל כן אין לדעת מהי מידת הפגיעה בקטין ויתכן והמעשים לא השפיעו עליו כלל ועיקר. מעבר לכך, כך הוסיף, הסכים הנאשם לפצות את הקטין בסכום בלתי מבוטל.

ב"כ הנאשם הפנה אל תסקיר שירות המבחן ואל המלצותיו, כמו גם אל חוות הדעת הנוספות שניתנו בעניינו של הנאשם באשר לנסיבותיו האישיות ומצבו הנפשי.

הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, אשר התבסס בין היתר גם על חוות הדעת של הערכת המסוכנות על חוות דעת שהתקבל מהמרכז להתחלה חדשה ועל חוות דעתו של מר י א.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם השתלב יפה בהליך הטיפולי ומביע רצון להמשיך בו. הוא עובר הליך משמעותי לרבות הבנה של העבירה, משמעותה והשלכותה עליו ועל אחרים. הוא מבטא מוטיבציה גבוהה לשנות את דרכיו בתחומים שונים.

שירות המבחן סבור כי כל עוד מצוי הנאשם בטיפול ותחת ההליך של בית המשפט, קיימת הפחתה בסיכון, אך עדיין נדרשת הרחקתו מקטינים.

שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן ועל מאסר בדרך של עבודות שירות.

על פי חוות הדעת של המרכז להערכת המסוכנות הרי שרמת המסוכנות המינימלית הנשקפת מן הנאשם היא בינונית.

הוגשה חוות דעתו של מר ירדן אולמן התואמת את הדברים שמסר בעדותו לעיל.

הוגשה חוות דעת של המרכז להתחלה חדשה בו טופל הנאשם מאז פברואר 2012 בטיפול קבוצתי ולאחר מכן בקבוצה טיפולית ייעודית לעברייני מין. פורטו ההליכים בשתי הקבוצות האמורות ודרך השתלבותו של הנאשם בהן. הצוות הטיפולי התרשם משינוי ניכר שחל בנאשם בתחומים שונים וכן התרשם ממוטיבציה גבוהה לשנות ולשפר את תחומי חייו, ביניהם אלה שהובילו אותו לביצוע העבירות ואין ספק שהוא נתרם רבות מן ההליך הטיפולי וימשיך להיתרם ממנו.

הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית של פרופ' סילפן, בה סקר את כל חוות הדעת האחרות שניתנו בעניינו של הנאשם, וניתח אותן על פי התרשמותו שלו מן הנאשם. סוף דבר הוא חולק על ממצאי המרכז להערכת מסוכנות ולטעמו אם יהיה הנאשם במעטפת טיפולית יעילה ומקצועית הרי שסכנת פעילות מינית סוטה תהיה מינימלית.

משטענו שני הצדדים למתחם הענישה הראוי במקרה זה, נעלמה מעיני שני הצדדים כי למעשה, המחוקק הוא שקבע את מתחם הענישה לעבירה בה הורשע הנאשם דן.

בסעיף 355 לחוק העונשין קבע המחוקק עונש מזערי למספר עבירות ובהן לעבירה בה הורשע הנאשם. בכך גילה המחוקק דעתו כי זהו כאמור העונש המזערי הראוי לעבירות אלה וכי ניתן לסטות ממנו רק בהתקיימם של תנאים מיוחדים וחריגים אשר יירשמו.

לפיכך, הרף התחתון למתחם הענישה על פי הוראת המחוקק הוא 21 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

עניינו בנאשם אשר ביצע מעשים מגונים בקטין רך בשנים אשר מעבר לגילו הרך, הרי שלאור נסיבותיו המיוחדות, יכולת ההתנגדות שלו מוחלשת ויתכן שאף שיקול הדעת שלו בנסיבות מסוימות שונה.

הנאשם עשה ניצול ציני, בוטה ומכוער באמון שנתנו בו הוריו של הקטין, בהיכרות עימם, בקירבה שהיתה לו עימם וברצונם כי הוא יעשיר את ידיעותיו של הקטין בתחום המחשבים כפי שהבטיח לעשות.

אין במעשיו של הנאשם משום מעידה חד פעמית, שכן הוא חזר עליהם ואף בכך שיש לראות משנה חומרא.

המעשים עצמם, אינם עומדים כלל ועיקר ברף התחתון של מעשים מעין אלה, שכן הנאשם הפשיל את מכנסיו ותחתוניו של הקטין ונגע בפי הטבעת שלו.

הנאשם נעדר עבר פלילי והודה באשמה ובכך חסך ומנע עדויותיהם של עדים ויש ליתן לכך משקל.

אמנם הנאשם הודה כאמור באשמה, אך כעולה מחות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות, הרי שחרטתו מילולית בלבד ואין המדובר בנטילת אחריות ממשית ומלאה.

עם זאת, יש לזכור כי כחלק מנטילת האחריות כבר הפקיד הנאשם סכום פיצויים בלתי מבוטל לטובתו של הקטין.

עם זאת, מאז הגשת כתב האישום עבר הנאשם הליך טיפולי והוא מביע מוטיבציה להמשיך ולהתמיד בטיפול זה, כפי שהובא מפי גורמים שונים שהעידו ומסרו חוות דעתם לבית המשפט הרי שההליך נשא פירות ועתיד לעשות כן גם בעתיד ויש ליתן לכך משקל.

נדמה כי בעתירתה לעונש נתנה התביעה משקל רב לכל הנסיבות לקולא אשר נמנו לעיל ואשר אותן הביא אף ב"כ הנאשם בטיעוניו שלו לעונש, שכן יש בעתירתה לעונש משום הקלה ניכרת בעונש שקבע המחוקק כאמור לעיל.

לולא כל הנסיבות המקילות לעיל ובעיקר ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם ותוצאותיו של הליך זה, הרי שהיה מקום להטיל על הנאשם עונש חמור בהרבה ובוודאי כזה העולה על העונש המזערי הקבוע בחוק, שכשמו אכן הוא - מזערי.

אני גוזרת על הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם 26/1/12 - 9/2/12.

כן אני גוזרת על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שתחילתן מיום שחרורו ממאסר לבל יעבור עבירה כלשהי על פרק ה' לסימן י' לחוק העונשין.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצויים למתלונן הקטין בסכום של 30,000 ₪. מאחר שהנאשם כבר הפקיד סכום זה, הרי אין הוא מחוייב בהפקדתם. הסכום שהופקד יועבר אל המתלונן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ד, 13 יולי 2014, במעמד הצדדים.